

Kalba vaikai

Brigita

Brigita stovi prie lango, žiūri į rudenėjančią gamtą ir staiga sušunka:

- Auklėtoja, žiūrėk vienetą skrenda!
Į pietus traukė gervių pulkas.

Viktoras

Naktipiečiai. Viktoras komentuoja:

- Šiandien valgysime užmuštinius.

Vardo Salomėja versijos:

Gvidas – Jumulėja.

Viktoras Similėja.

Jolanta – Vėja.

Nomeda – Muselėja.

Egidija

- Kur tu gyveni? – klausiu Egidijos
- Parkyne.
- O kas tas parkynas? – klausia logopedė.
- Didelė vieta, drabužių daug ir 3 kambariai.

Egidija

- Kokius žinai paukščius?
- Papūga, šernas, - vardija Egidija.
- Ar šernas skaido? – klausia logopedė.
- Kartais ir paskraido, kai nori.

Deimantė

- Kas yra darželis? – klausia logopedė.
- Kur auklėtojos mokina eilėraščių piešti, dar mokina liežuvį taip kelti ir laikyti, ir makaluoti visaip.

Gvidas

- Kas čia? – klausia logopedė.
- Smegenis.
- Iš ko padarytas?
- Iš kalėdos, - atsako Gvidas.
- O kas Kalėdos?
- Kur salėj būna.

Aidas

- Man mama sakė nemiegot.
- O kodėl? – klausia logopedė.
- Mama sakė gulėti, nes dieną negalima man miegot, kliba dantys, kai užmigsiu, prisižadins ir iškris abu.

Deimantė

- Kas tas besmegenis? – klausia logopedė.
- Moteris, - atsako Deimantė.
- O kodėl? – klausia logopedė.
- Turi pilvą.

Laikraštuko išleidimo iniciatyvinė grupė: Stasė Giedrienė, Daiva Duršaitė, Jolanta Mockevičienė, Reda Gavenavičiūtė, Vida Mikalauskienė, Birutė Lakšutienė.

TELŠIŲ RAJONO VAIKŲ SU NEGALE CENTRAS

Kodas 180703499. Kauno g. 9^a, LT-87148 Telšiai. Tel.: (8-444) 78501. Faksas (8-444) 78502;

El.p. vsnc@andernetas.lt Internetinės svetainės adresas: www.vsncentras.telsiai.lm.lt

Atsiskaitomoji sąskaita LT834010042800060058

AB DnB NORD bankas Telšių sk. b/k 40100

Sąskaita iki 2 procentų pajamų mokesčio sumai pervesti LT674010042800090028

Vilties žiburėlis

TELŠIŲ RAJONO VAIKŲ SU NEGALE CENTRO LAIKRAŠTUKAS

Centrui - 15 metų!

2009 Vasaris Nr.3

O taip keitėsi mūsų pastatas...

Mieli Centro darbuotojai!

... Te atmintis jus laimina ir teikia prieglobstį,
 Kupiną pelnytos šviesos po sunkaus darbo.
 Te tai jums suteikia pasitikėjimo ir vilties.
 Te šviesa lange jus visada stebina,
 Te atsimainymo malonė išgydo jūsų žaizdas.
 Te jūsų namai bus pakankamai erdvūs
 Sutalpinti visas sielos svajones,
 Kad kas rytą pakiltumėt su palaiminimu širdyje,
 Šnabždančiu, jog tau atsitiks kažkas labai gera.
 Te viltis ir grožis pasirenka, apkabina ir globoja,
 Kad turėtumėt džiaugsmo ir ramybės
 savo jausmų šventovėje,
 Kad jūsų esatis švytėtų nuo širdies šilumos,
 o rūpesčiai niekada neužsibūtų.
 Kad kiekviena jūsų diena būtų šventa dovana,
 Kurią gaunate vardan kitų
 Ir taptumėt gerumo dalininkais....

(B. Lakštutienė)

15-ojo Centro jubiliejaus proga jus sveikina
 laikraštuko „Vilties Žiburėlis“ išleidimo iniciatyvinė grupė.

Sienos

Liftas

Langai

Šiluminis
mazgas

Garažas

Mes užaugome...

Buvo

Yra

Karolina

Ligita

Mantas

Viktorija ir Simonas

Nematuokime gyvenimo pragyventais metais,
O, mažučiais džiaugsmams, patirtais kiekvieną dieną,
nes mes gimėme tam, kad būtume saugūs ir kad saugotume kitus.
Mes gimėme tam, kad būtume mylimi ir kad patys mylėtume.
Mylėkime žmones tokius; kokie jie yra. Juk nėra kitokių.

(Phil Bosmans)

Dėkoju visiems už tai, kad svajonei, gimusiai prieš 15 metų, padėjote tapti realybe, kad šiandien esate kartu, kad kantriai, pasiaukojančiai ir nuoširdžiai ruošiate Centro ugdytinius realiam gyvenimui. Jubiliejaus proga linkiu kuo stipriausios sveikatos Jums ir Jūsų artimiesiems.

Vaikų su negale centro direktorė Stasė Giedrienė

Nenusimink, jei Tavo geras darbas
Pavirs blogiu ir priekaištų stalu...
Nenusimink, ne paskutinis kartas!..
Atleisk visiems, ir būsit vėl kartų.

Nenusimink, jei Tavo gėrio veidas
Bus plakamas vien apkalbų rimbu..
Nenusivilk ir silpniesiems atleidęs,
Ištrynęs blogį, liksi tarp draugų.

Būk atlaidus, ir lai prabėgę metai
Tau nepaliks piktumo valandų...
Tokių stipriu galėtų būti retas –
Todėl vien tik stiprybės tau linkiu.

(N. Laukavičienė-Širvinskaitė)

Mūsų įstaiga švenčia 15 – tą gimtadienį. Įtemptoje kasdienybėje retai skamba pakilūs žodžiai, tačiau šiandien šventė. Dėkoju visiems, kurių gyvenimai sudėti į Centro istorijos puslapius, kurie vedami pareigos, profesinio pašaukimo bei sąžinės dalyvauja jos kūrime. Visiems linkiu nepakartojamų akimirkų, prasmingų dienų, brandžių idėjų, pasisekimo ir optimizmo.

Vaikų su negale centro pavaduotoja ugdymo reikalams Daiva Duršaitė

Esame laimingi ,kad turime tokią įstaigą mūsų mieste. Didžiąją laiko dalį mūsų vaikai praleidžia šioje įstaigoje. Čia jie atranda antrus namus, o kai kurie antras mamas, kurios apkabins, priglaus ir paguos.

JŪS esate tie žmonės, kurie skleidžia šilumą, meilę ir gerį mūsų vaikams. Ir ateityje būkite stiprios ir kantrios. Tėvų vardu sakau nuoširdų AČIŪ.

Tėvų komiteto pirmininkė Asta Juškėnienė

Gyvendami be sunkumų mes nusilptume, nebūtume stiprūs.
O silpni negali skristi...

Aš prašiau stiprybės, o gyvenimas man davė... sunkumus, kad juos įveikdamas tapčiau stiprus.
Aš prašiau išminties, o gyvenimas man davė problemas, kad jas įveikdamas mokyčiausi.
Aš prašiau turtų, o gyvenimas man davė jėgas ir protą, kad galėčiau dirbti.
Aš prašiau sugebėjimo skristi, o gyvenimas man skyrė kliūtis, kad jas įveikčiau.
Aš prašiau meilės, o gyvenimas man siuntė žmones, kuriems aš galėjau padėti įveikti jų problemas.
Aš prašiau gerovės, o gyvenimas man davė galimybes.
Aš negavau nieko, ko prašiau, bet gavau viską, ko man reikėjo.
Gyvenk be baimės, drąsiai sutik visas kliūtis ir įrodyk, kad tu gali jas įveikti.

15-os metų Jubiliejaus proga Telšių rajono vaikų su negale centrą sveikina „Telšių Vilties“ bendrija

Būkit stiprūs ir mylėkit mūsų vaikus.
Mes jus mylim ir džiaugiamės, kad jūs esat.

„Telšių Vilties“ bendrijos vardu pirmininkas Viktoras Norkus

Veteranų puslapis

Tai – žmonės, dirbantys nuo Telšių rajono vaikų su negale centro įsikūrimo. Ar atpažįstate juos???

1.

2.

3.

4.

5.

6.

7.

8.

9.

E lavinamoji klasė

Mūsų 1 - 4 e jungtinėje lavinamojoje klasėje - šeši mokinukai. Draugaujame kartu jau du metai. Šiais metais klasę papildė trys pirmokėliai tai - Samanta, Tomukas ir Mindaugas. Su jais greitai susidraugavo klasės senbuviai: Andrius, Tomas ir Evelina. Net nepajutom, kaip greitai visi prisitaikėm vienas prie kito. Drąsi, valdinga ir lengvai bendraujanti Samanta greit apsiprato klasėje. Jos visur pilna, kaip ir Andriuko, kuris nori daug viską žinoti ir apiberia mus klausimais. Pirmomis dienomis Tomukas, didelėmis iš baimės akutėmis, vis kartodavo „kada atvažiuos mama“, o ir

Mindaugėlis karts nuo karto pasiteiraudavo. Dabar tai girdime vis mažiau. Kiekvieną dieną mus pasitinka visad besišypsanti, meili Evelina. Vyriausias klasės mokinukas - Tomas visada gerai nusiteikęs, pakilios nuotaikos iš jo ir mums varta pasimokyti optimizmo. Nors esam visi skirtingi, tačiau gyvenam įdomiai ir smagiai.

Mūsų klasės pedagogų siekis yra rūpintis mokiniais, juos apsaugoti ir ugdyti. Kiek įmanydami, pagal savo galimybes, vaikai stengiasi mokytis ir domisi įvairia veikla: rašo, piešia, klijuoja, lipdo, žaidžia. Didžioji dalis mūsų užimtumo veiklos – menas. Iš įvairių darbelių eksponuojame parodėles. Jei per pamokas pavargstame, joms pasibaigus apsilankome žaidimų kambaryje, ketvirtadieniais einame pasižokti į šokių. Kiek daug džiaugsmo mums suteikia dalyvavimas šventėse, kurių pas mus Centre netrūksta. Nepamirštame klasėje gimtadienius atšvęsti ir gerų žodžių palinkėti draugams. Vaikų tėveliai aktyviai dalyvauja klasės gyvenime.

Drauge su savo auklėtiniais džiaugiamės ir mes. Per tuos metus mūsų akyse vaikai keitėsi, įgavo pasitikėjimo savo jėgomis, vidinės ramybės, nuoširdumo ir atjautos. Visa tai galima pajusti jų darbuose, džiuginančiuose išmone ir spalvingumu.

Socialinės globos skyrius...

Mes esame patys vyriausi Centro klientai. Centrą lankome nuo jo įkūrimo pradžios. Į šią grupę susirinkome iš skirtingų grupių ir jau vieneri metai kaip esame kartu. Sutariame puikiai. Šiomet Skyrių lanko 12 klientų.

Centro socialinės globos Skyrius teikia nestacionarias socialines paslaugas, dienos socialinės globos ir kitas socialines paslaugas asmenims su visiška negale, proto negale ar kompleksine negale, kurių amžius per 21 metus. Teikiamų socialinių paslaugų paketą sudaro pirmiausia individualių poreikių stiprinimas, kasdieninė priežiūra, bendravimo ir socialinių įgūdžių lavinimas, užimtumas ir darbo terapija, meno terapija, kasdienio apsitarnavimo

įgūdžių palaikymas ir kitos paslaugos pagal kliento savarankiškumo lygį.

Pradžioje nežinodami savo galimybių nežinojome kokių rezultatų galėtume pasiekti. Troškome savo darbu užtikrinti, kad lankytojams Skyriuje būtų gera. Tačiau sąvoka „gera“ yra beribė. Kad žmogui būtų gera, reikia, jog jis dirbtų mėgstamą darbą, lavintų savo gebėjimus, turėtų gerų draugų... Žodžiu, jam reikia sudaryti sąlygas būti laimingam.

Praėjo keli mėnesiai ir mes pamatėme, kaip atsiskleidė gražiausios lankytojų savybės: jie puikiai bendravo tarpusavyje ir su darbuotojais, kaip pajėgdami reiškė savo nuomonę. Mėgstamiausi mūsų užsiėmimai yra: siuvimo, dailės, maisto gaminimas. Kiti mieliau renkasi meno terapiją, muzikos terapiją. Iš ryto vyksta užsiėmimai, reikalaujantys daugiau dėmesio, jėgų. Po pietų - paprastesni. Vieniems didžiulis pasiekimas yra sutvarkyti savo darbo vietą, kiti - didžiuojamės savo padarytais darbais: servetėlėmis, pagalvėlėmis, paukšteliais, paveikslėliais, gelėmis ir kt. Savo darbelius dosniai dovanojame svečiams.

C lavinamoji klasė

Pirmasis žingsnis darbe su neįgaliais žmonėmis - priimti juos tokius, kokie jie yra. Visi mes, dirbantys su C lavinamosios klasės ugdytiniais jau ne vienerius metus, stengiamės prisitaikyti prie kiekvieno vaiko individualiai, atsižvelgti į jų poreikius, norus, savijautą bei nuotaikas.

Šiais metais C lavinamąją klasę lanko 7 mokiniai, turintys sunkias kompleksines negales. Sudarydamos individualias programas, planuodamos savo veiklą, atsižvelgiame į vaikų jau turimus gebėjimus, igūdžius, bendradarbiaujame su mokinių tėveliais, stengiamės atsižvelgti į jų pastebėjimus, pageidavimus, susijusius su vaikų ugdymu, lavinimu ir priežiūra. Svarbiausia, kad

vaikai pagal savo galimybes taptų kuo savarankiškesni ir galėtų bent iš dalies save apsitarnauti. Ugdant vaikus taikome įvairius bazinio stimuliavimo būdus bei mokome praktinių dalykų, kurie pravers kasdieninėje buityje.

Mūsų auklėtiniai dažnai per metus dėl savo turimų negalių padaro labai nežymią pažangą, bet mes džiaugiamės kiekvienu žingsneliu į priekį. Norint pasiekti rezultatų dažniausiai tenka tą patį dalyką lavinti, ugdyti ne vienerius metus, kasdien kantriai ir nuosekliai dirbant grupės ir kitų specialistų komandoje. Galime pasidžiaugti, jog kai kurie mūsų ugdytiniai jau gali vaikščioti, moka savarankiškai valgyti, gerti, plautis rankas, geba žaisti įvairius didaktinius žaidimus. Svarbiausia, jog dauguma išmoko gana aiškiai neverbalinės komunikacijos būdu parodyti, išreikšti savo poreikius bei norus, todėl mes ir vaikų tėveliai galime geriau suprasti vaikus bei patenkinti jų poreikius.

Mes stengiamės, kad mūsų ugdytiniai klasėje jaustųsi jaukiai. Klasėje beveik niekada nenutyla muzika, nes daugumai mokinių labai patinka klausytis įvairaus žanro, o ypač linksmos, muzikos. Muzikos terapija suteikia vaikams daug teigiamų emocijų bei padeda atsipalaiduoti.

Ugdytiniai tapo didele dalimi mūsų gyvenimo, todėl su viltimi žvelgiame į jų ateitį.

D lavinamoji klasė

D lavinamojoje klasėje 4 vaikai (po pietų prisijungia dar du ugdytiniai). Šiandien negalintys patys atsistoti, vaikščioti. Tai cerebralinio paralyžiaus aukos. Kiekvienas vaikas yra savitas ir kiekvienam reikia globos, rūpesčio ir paramos. Suspaudus mažą delniuką pajunti, kad ir šiems mažiems žmogučiams reikia meilės, šilumos, dėmesio.

Bendraudami su šiais vaikais kiekvienas randame savo metodą, priėjimą. Vaikai negali kalbėti, bet mes stengiamės suprasti nebylių jų širdelių kalbą. Likimo nuskriausti vaikučiai, ne tik, kaip mano dalis žmonių, valgo, guli, bet ir mankštinasi, bendrauja, mokosi pažinti pasaulį taip, kaip jie gali.

Mes, klasės pedagogės, dirbdamos su vaiku stimuliuojame jo pojūčius – liečiame jį įvairios faktūros medžiagomis, ieškome jo akių kontakto ir panašiai... Ir staiga, veidukas, kuriame anksčiau nebuvo jokios emocijos, sužiba šypsena, jame atsiranda kita spalva – linksma spalva. Tiesa, toks vaikas niekada neskaitys ir nerašys. Tačiau mūsų misija, kad laikas, kurį praleidžiame su tuo vaiku, jo veidelyje paliktų šypseną.

Nuoširdus rūpestis, šiluma ir didžiulė kantrybė daro stebuklus – nors akimirkai nušvinta vaiko akys....

10.

11.

12.

13.

14.

15.

16.

17.

1. Stasė Giedrienė 2. Alina Gabrienė 3. Elytė Bogdelienė 4. Dania Kontrimienė 5. Regina Žymančienė 6. Jovita Kryžienė 7. Vilija Kavackienė 8. Dangulė Bugenienė 9. Genuitė Šimkienė 10. Salomėja Kelpšienė 11. Aldona Raibuzienė 12. Daiva Bergaudienė 13. Valentina Bistrickienė 14. Zita Balmytė 15. Alytė Burtienė 16. Jarošlava Liakienė 17. Vitalija Riškienė

Gydytojos Vitalijos Riškienės prisiminimai

Kiekviena sukaktis primena mums, kaip greitai bėga laikas, tada susimąstome, koks buvo mūsų gyvenimas, ko mes pasiekėme, ką nuveikėme...

Prieš trisdešimt metų pirmą kartą, baigusi tuometinį Kauno medicinos institutą, atvykau į man visiškai nepažįstamą žemaitijos miestą dirbti pagal paskyrimą vaikų ligų gydytoja. Pediatrės specialybę pasirinkau todėl, kad labai mylėjau ir myliu vaikus, jų ligos man atrodė greitai pagydomos, jaunas organizmas sugeba greitai nugalėti ligą, sunkiai sergantis vaikas greitai sveiksta, o tai kiekvienam gydytojui suteikia džiaugsmą dėl savo darbo reikalingumo. Po dešimties metų darbo apylinkėje supratau, kad norėčiau daugiau gilintis į vaikų neurologiją ir psichiatriją, tobulinausi šia kryptimi ir, ačiū likimui, pradėjau dirbti neurologe ir psichiatre.

1991m. Telšiuose susikūrusi aktyvių tėvelių, auginančių vaikus su negalia, grupė pradėjo „atakuoti“ tuometinę valdžią, kad būtų atkreiptas dėmesys į vaikus, kurie negali lankyti tuometinių ugdymo įstaigų, kad jie taip pat turi teisę ugdytis, mokytis, kad atsiradę tuometiniai įsakymai leido arčiau namų, savo mieste, o ne tik Vilniuje ar Kaune įkurti gydymo ir ugdymo centrus. „Vilties“ bendrijos aktyvistai ne kartą įrodinėjo valdžios vyrams, kad jiems reikalinga mokytis savo vaikus to, ką moka sveiki vaikai, nenori uždaryti jų nuo visuomenės, nenori tenkintis vien pinigine pašalpa, kad visi žmonės turi teisę, pagal savo galimybes, bendrauti, džiaugtis gyvenimu. Didelę pagalbą suteikė Vilniuje tuo metu įkurtas vaiko raidos centras ir jo tuometinis vadovas doc. D. Pūras. „Vaivorykštės“ darželio patalpose buvo atidarytos kelios grupės vaikams su negalia, kurias pradėjo lankyti sunkiausią negalią turintys vaikai.

Nuo pirmųjų dienų pradėjau dirbti su šiais vaikais, dabar jau suaugusiais, o vistiek, kai kurie iš jų iki šiol liko vaikai... Ir medicina pasirodė ne tokia jau visagalė, buvo ir visiško nusivylimo, ir didelio džiaugsmo.

Norinčių lankyti ugdymo įstaigą vaikų skaičius didėjo, tėvai matė, kad vaikams yra reikalingas specialus gydymas, mokymas, ugdymas, slauga. 1994m. įkurta savarankiška įstaiga - Vaikų su negalia centras. Jau 15m. centre dirbantys medikai rūpinasi vaikų sveikata. Esu dėkinga nuo pat pirmųjų įsikūrimo dienų dirbančiai Jovitai, med. sesute dirbusiai Birutei, dabar dirbančioms masažo, kineziterapijos, fizioterapijos specialistėms, slaugytojai Aušrai. Moterys nepabėgo ieškoti lengvesnio darbo, nors ir atlyginimai kitose gydymo įstaigose gal didesni. Ne kiekvienas gali suprasti, kad dirbant su vaiku, reikalingos ne tik geros profesinės žinios, bet ir individualus priėjimas prie kiekvieno, ne visada galinčio adekvačiai išreikšti savo jausmus. Reikalinga ir fizinė ištvermė kilnoti nevaikštančius, psichologinė – ištverti verkiančio vaiko žvilgsnį, kai negali jam paaiškinti, kad atliekama procedūra būtina jo taisyklingam judesiui atlikti. Kiek kartų teko bėgti į grupę ištikus epilepsijos priepuoliui. Specialūs mokymo kursai darbui su neįgaliais vaikais organizuojami retai, todėl tenka pačioms ieškoti naujų gydymo metodų, taikyti kompensacinę techniką.

1998 m. Vilties bendrijos iniciatyva paskatinta tuometinė poliklinikos valdžia įkurti ankstyvosios korekcijos centrą. Ten vaikai gauna pirminę pagalbą, ištyrimą DISKO metodu, kurį taip pat padėjo įsigyti mūsų centras. Keitėsi įstatymai, centro priklausomybė, valdžios, dabar ugdytinius nukreipia Telšių PPT, kur visada specialistės geranoriškai suteikia reikiamą konsultaciją.

Bėga metai, deja, centre vaikų skaičius nemažėja. Pasaulinės statistikos duomenimis, per metus gimsta po 1-2 vaikus su sunkiais sutrikimais, nemažėja ir vaikų su lengvesniais sutrikimais.

Didžiausias džiaugsmas visiems yra išleisti savo ugdytinius į kitas ugdymo įstaigas, pasakant jiems „viso gero“.

Linkiu visiems ištvermės, geros sveikatos, kantrybės nelengvame mūsų darbe.

Gydytoja Vitalija Riškienė

A lavinamoji klasė

Mes esame 12 grupė, A lavinamoji klasė. Esame šeši mokiniai: dvi mergaitės ir keturi berniukai. Mums labiausiai patinka klausytis muzikos, šokti, dainuoti, bendrauti su grupės draugais ir darbuotojais.

Per matematikos pamokas mes mokomės skaičiuoti, lyginti skaičius, matuoti atstumą. Lietuvių kalbos pamokose skaitome, rašome, miname mįsles, mokomės eilėraščių. Dailės pamokos mums patinka, nes galime savo mintis išlieti popieriaus lape. Dorinis ugdymas mus skatina būti dorais, gerais Lietuvos piliečiais. Su muzikos mokytoja linksmai

padainuojame, patrepsime, pagrojame įvairiais instrumentais, išmokstame daug gražių dainų. Labai patinka lankyti folklorinį ansamblį „Viltis“.

Popamokinėje veikloje pagrindinį dėmesį skiriame savarankiškumo vystymui bei lavinimui, socialinių buitinių gebėjimų mokymuisi. Noriai lipdome iš molio, piešiame, darome aplikacijas, siuvinėjame, išbandome įvairias medžiagas ir technikas, kuriame įvairius paveikslėlius. Mėgstamiausias mūsų popietinis užsiėmimas yra siuvinėti ir gaminti maistą. Įtvirtiname įgūdžius, įgytus per pamokas.

Mokytoja Ilona mus moko pirmus metus, su auklėtoja Loreta bendraujame jau septintus metus, su auklėtojos padėjėja Genute antrus metus. Mes, darbuotojos, laikomės tokios nuostatos: išklaudyti, įsiklaudyti, vaiko akimis vertinti esamą padėtį ir spręsti iškilusias problemas. Stengiamės kad mūsų grupė taptų visiems mokiniams antraisiais namais.

B lavinamoji klasė

Mes, 6 B lavinamosios klasės mokiniai. Telšių rajono vaikų su negale Centrą lankome jau seniai, tai tarsi mūsų antrieji namai. Čia mums šilta, malonu, jauku ir gera.

Per daugelį metų, mes save išmokome išreikšti įvairiai: žaidimu, šokiu, daina, kalba, tylėjimu, žvilgsniu, veido mimika.

Kiekvienas turime savo patyrimą, galimybes, todėl save parodome savitai. Esame įgiję savo nemažą patirtį, kuri kaupiama, žiniomis, konkrečiais gebėjimais, įgūdžiais.

Jei norim papasakoti, kas mums svarbu, smagu ar liūdna, mes kuriame- piešiame, improvizuojame, muzikuojame... O mūsų visa kūrybinė veikla tampa dar originalesnė ir įdomesnė, kai mums padeda mūsų ugdytojos Loreta ir Jolanta.

Mums patinka dalyvauti įvairiuose šventėse ir renginiuose, ir savo pasirodymais stebinti tėvelius. Kartu su tėveliais, jau antri

metai vykdome projektą, ir stengiamės tėvelius aktyviai įtraukti į klasės gyvenimą. Labai džiaugiamės mes, kad tėveliai yra aktyvūs šventėse ir išvykose. Šiemet, Advento vakaronės metu, jie mus maloniai nustebino, suvaidinę pasaką- „Kelionė į pasaulio kraštą“ ir atlikta kūrybine užduotimi, dekoruojant batelius...Tokios akimirkos mums atneša daug džiugių ir teigiamų emocijų. Manome, kad dar daugiau malonių potyrių pasisemsime organizuojant bendrą išvyką į baseiną, ir rengiant sveikatingumo ir sporto žygį- „Sportuok ir būsi sveikas“.

Štai tokia mūsų linksma, išradinga, aktyvi, žaisminga, drąsi, ir draugiška kompanija: Ligita Žernytė, Žanas Novikovas, Edvinas Gudas, Laurynas Staigis, Viktorija Minkevičiutė, Šarūnas Rautkys.

Specialioji – jungtinė klasė

Specialiojoje – jungtinėje klasėje paralelei mokosi vienas pirmos, du antros ir keturi ketvirtos klasės mokiniai. Mokiniai mokomi derinant bendrąsias ir specialiąsias pradinio ugdymo programas. Pagrindinė mokomosios veiklos forma – pamoka. Lietuvių kalbos pamokų metu plėtojami sakytinės ir rašytinės kalbos įgūdžiai, formuojamos visos kalbinės veiklos rūšis: mokoma kalbėti, klausytis, skaityti ir rašyti. Matematikos pamokose plėtojami mokinių kiekiniai, erdviniai ir laiko vaizdiniai, padedantys orientuotis gyvenime. Su aplinkos daiktais, gyvosios ir negyvosios gamtos reiškinais, socialinio ir kultūrinio gyvenimo apraiškomis ugdytiniai

supažindinami pasaulio pažinimo užsiėmimuose, meninės kultūros pradmenys, estetiniai bei dvasiniai išgyvenimai žadinami dailės, technologijų bei muzikos pamokose, krikščioniškosios dorovinės tiesos atskleidžiamos per tikybos pamokas. Kasdien mokomasi atsakomybės, disciplinos, atsižvelgiant į savo ir kitų vaikų poreikius, stengiamasi išmokyti gerbti kitus, jais pasitikėti. Šis darbas su ugdytiniais pagrįstas individualiu motinišku priejimu.

Klasėje labai įvairios ir kitos nepamokinės veiklos formos: vyksta intelektualinio pobūdžio popietės (patarlių, skaičiuočių, kryžiažodžių, mįslių karaliaus rinkimo ir kt.), pokalbiai, diskusijos apie perskaitytas pasakų knygeles, matytus filmukus. Dažnai kalbama apie mokinių tinkamą elgesį klasėje, viešose vietose, saugų eismą, kūno švarą ir priežiūrą. Ugdytiniai pamėgo sportines varžybas, pasakų inscenizacijas. Jau tradicija tapusios gimtadienių šventės, diskotekos, filmukų žiūrėjimas Centro salėje, lankymasis žaislotekoje.

Popietinėje veikloje vyksta ugdomojo proceso tęstinumas: kartojamos įgytos žinios, atliekami namų ruošos darbai. Ugdytiniai lanko pasirinktus būrelius, kuriuose lavinama vaikų meninė raiška, kūrybingumas. Didelis dėmesys skiriamas socialinių - buitinių gebėjimų ugdymui.

Aktyviai dalyvaujama Centro organizuojamuose renginiuose: šventiniuose koncertuose, kalendorinėse šventėse, kasmetinėse žvejybos pramogose, įvairiuose susitikimuose.

Vykdamas klasės projektą “Etnokultūros puoselėjimas pamokoje ir popamokinėje veikloje” lankomės žymiosiose Telšių miesto vietose, rengiame išvykas po rajono apylinkes, organizuojame teminius renginius, su kuriais lankomės kitose ugdymo įstaigose.

Susipažinkime: Centro skyriai

Ikimokyklinis skyrius...

„Boružėlių“ grupė

Kiekvieną rugsėjį į priešmokyklinę „Boružėlių“ grupę susirenka vis kiti vaikai. Iš pradžių jie visi atrodo panašūs - nedrąsūs ir pramuštgalviai, ramūs ir judrūs, besidžiaugiantys savo sėkme ir liūdintys, kai nepasiseka, kai jų neįvertina. Vėliau pamatome, kokie jie visi skirtingi, kokie įvairūs jų poreikiai. Ir visiems jiems reikia auklėtojos apkabinimo, patarimo, palaikymo, pagalbos ir globos.

Šiais mokslo metais mūsų grupę lanko 17 šešiamečių - būsimųjų pirmokų. Su vaikais dirba priešmokyklinio ugdymo pedagogė Irena Kniukštienė, auklėtoja Jeroslava Liakienė ir auklėtojos padėjėja Valentina Bistrickienė. Gera savijauta, pasitikėjimas savimi, optimizmas, sveikas aktyvumas, pažinimo džiaugsmas- tokį vaiką nori matyti, to jam linki, to siekia ir grupės pedagogai, ir vaikų tėveliai. Organizuojant veiklą pagal „Bendrąją priešmokyklinio ugdymo ir ugdimosi programą“ atsižvelgiama į kiekvieno vaiko individualius gebėjimus, poreikius ir pritaikomas ugdymo turinys, aplinka, metodai. Mokymasis per žaidimą, pagalba ir kiekvieno vaiko pastangų įvertinimas, kiekvieno vaiko sėkmės jausmo išgyvenimas, žadina vaikų norą būti mokiniais.

Popietinė veikla - tai žaisminga socialinė, sveikatos saugojimo, pažinimo, meninę ir komunikavimo kompetencijas integruojanti veikla. Kasdien teikiant prioritetą vienai sričiai, tobulinami vaikų gebėjimai įgyti rytinėje ugdomojoje veikloje. Grupės erdvėse įvairios veiklos metu ugdoma sveikatos, higienos, saugumo samprata, skatinamos teigiamos emocijos, draugiški tarpusavio santykiai. Mokymas pažinti save, savo jausmus, juos įvardinti ir kontroliuoti padės mūsų ugdytiniais rasti savo vietą ir išėjus iš mūsų Centro.

„Pagrandukų“ grupė

Mes, tikri Centro pagrandukai, nes šiame šioje grupėje ugdomi patys mažiausi vaikai. Grupę lanko dešimt 2- 3 metų vaikučių. Dirba auklėtojos Vida ir Salomėja, auklėtojos padėjėja Virginija.

Visi vaikai šiais metais pradėjo lankyti šią grupę. Nelengva mažyliams adaptuotis prie naujų sąlygų. Todėl mes, grupės darbuotojos, skyrėme didesnę dėmesį vaikučių adaptacijai. Stengiamės sukurti emociškai saugią, skatinančią ir stimuliuojančią aplinką. Pasitinkame su šypsena, apkabiname, priglaudžiame, suteikiame pagalbą, kokios reikia vaikams.

Mūsų mažieji ugdytiniai ugdomi pagal 2-3 metų ugdomosios veiklos planą. Ugdymas orientuotas į individualumą ir darbą grupėmis. Mes tik mokomės veikti kartu. Ugdomi pažinimo, motorikos, socialiniai, kalbos, savarankiškumo įgūdžiai. Grupėje vykdomas projektas „Lopšinių, žaidimų skrynelėje“. Tai mums aktualu, nes naudojant lopšines, žaidimus padedama formuoti mažųjų kalbos pradmenims. Vaikai noriai klausosi lopšinių, mėgdžioja, džiaugiasi žaidimais. Taip pat didėja vaiko ir pedagogų, vaiko ir šeimos ryšys.

Nebuvo lengvi pirmieji mėnesiai vaikučiams ir mums. Dabar jau džiaugiamės buvimu kartu, vaikų bendravimu su bendraamžiais ir su mumis. Mažieji noriau eina į grupę, o išeidami kai kurie dovanoja bučinukus, nebeskuba išeiti atėjus tėveliams.

„Skambalėlių“ grupė

...Įprasta akiai aplinka - linksmomis tapetais (meškiukais, laikrodžiais), iškljuotos grupės sienos, linoleumas su kilimu, vaikiški staliukai su kėdutėmis, naujai perdažytos žaislų spintelės ir lentynos, didelės spalvingos kaladės, daug žaislų, knygelėlių... Language įdekoruoti trys dideli varpeliai, atspindintys grupės pavadinimą ir jos savitumą. Juk kaip tik šią grupę lanko vaikai, pačiais gražiausiais ir skambiausiai krikštaujančiais vaikišku juoku balseliais. Ir tai tik mažytė dalelė, kurią apibūdinome. Užsukite ir pamatysite, kad „Skombalielių“ grupė - tai lyg antri namai, čia kasdien

ateinantiems vaikams, kuriuos pasitinka grupės auklėtojos: Laima ir Alytė. Čia žinių ir atradimų namai. Juk čia gyvena visos paslaptys, fantazijos, stebuklingai atgyjančios teatro lėlės, žaislai.

Auklėtojos į lėkštutes deda rytinę košę, o nusiplovę rankutes, vaikai sėdasi į savo vietas pusryčiauti. Taip šioje grupėje prasideda „darbo diena“. Tiksliau „rimtesniosios“ dalies pradžia - tik po pusryčių, o iki jų, anksčiau atėję mažyliai suspėja ne tik pasimankštinti salėje, bet ir patikrinti žaislų lentynas, pasidalyti patirtais išpūdziais pakeliui į darželį. Kiekviena diena grupėje prasideda „Ryto ratu“, kurio metu aptariamą dieną naujienos, dalijamės įgyta patirtimi, vedamos įvairios diskusijos... Po tokių ugdymų intelektualinių pokalbių vaikai patys renkasi veiklą - vieni piešia, kiti karmo ar lipdo, tretį dėlioja dėlionės, konstruoja ar tiesiog užsižaidžia sudomintame kampelyje. Mūsų grupės vaiko ugdymo ir ugdymosi aplinka - tai pirmiausia žaidimais grįsta aplinka. Joje, atsižvelgiant į vaikų amžių, įgūdžius, pomėgius, interesus, suvokimą ir gebėjimus yra pačių auklėtojų pagamintos priemonės. Visi suorganizuoti žaidimai, gražiai apipavidalintos ir nuolat pakeičiamos priemonės, vaikams uždega smalsumo ugnelę ir ilgai ją išlaiko. Juk į užsiėmimus čia nuolat „ateina“ įvairūs vaikų pamėgti personažai. Tad grupėje nelieka nė vieno, kuris nenorėtų su juo pabendrauti ar ko nors naujo išmokyti. Todėl vaikus nuolat lydi gera nuotaika, sėkmė, noras kažką veikti... Taip užsižaidę pamirštame ir laiką. Nė nepastebime, kaip greitai praėjo diena. Atėjusiems tėveliams dažnai tenka ilgokai palaukti, kol jų vaikai išsiruošia namo. O mums, auklėtojoms, malonu ir gera širdy, kad vaiko diena grupėje buvo kažkuo prasminga.

„Drugelių“ grupė

MES CENTRE BEVEIK MAŽIAUSI
DRUGELIAI MES GRAŽIAUSI.
KAS RYTELĮ, KAS RYTELĮ
SKUBAM SKUBAM Į DARŽELĮ.

MUMS PATINKA ČIA DAINUOTI
ŠOKTI, PIEŠTI IR BĖGIOTI.
TURIM GRUPĘJ DAUG DRAUGŲ
IR VISIEMS LABAI SMAGU.

ČIA MANO VAIKYSTĖS PASAULIS ŠVIESUS
DRUGELIAIS PLASNOJANČIOS DIENOS.
MANE VISI MYLI, AŠ MYLIU VISUS
IR NIEKAD NEBŪNU ČIA VIENAS.

1997 metais, suderinus su Telšių „Ateities“ vidurinės mokyklos vadovais, iš Centro iškelta klasė, turinti tik fizinę negalę. Tai buvo pirmas ir drąsus žingsnis vykdamas neįgalųjų integraciją. Mokykla puikiai dirba su šiais vaikais.

1997 metais aktyviai dalyvavau Ankstyvosios korekcijos tarnybos įkūrimo procese. Per projektinę veiklą iš „Vilties“ supirkti visi baldai, kiliminė danga, priemonės, „Disk“ metodika ir kt. Ši tarnyba atidaryta 1998 metais. Teikia pagalbą net naujagimiams neįgaliesiems vaikams. Sėkmingai dirba ir dabar.

1999 metais buvusiuose Telšių r. Gimdymo namuose (Gedimino gatvė) CARITAS patalpose buvo įkurtas Šeimos paramos centras – Telšių rajono vaikų su negale centro padalinys. Iš invalidų integracijos programos lėšų sutvarkytos patalpos, supirkti baldai, dangos, kita įranga. Organizuotas dienos užimtumas vyresnio amžiaus asmenims su protine negale. Tačiau dėl mažo lankomumo ir neteikiamų maitinimo paslaugų vėliau Šeimos paramos centras uždarytas.

Kadangi mūsų ugdytiniai dėl savo negalės niekada moksle nepasieks maksimalių rezultatų, tai didelis dėmesys skiriamas meninei saviraiškai ugdyti – dailei, teatrui, folklorui. Daug renginių organizuojame Centre ir už jo ribų. Tai stiprina neįgalųjų integraciją į visuomenę, garsina ugdytinių pasiekimus rajone, respublikoje, užsienyje.

1999 metais Centro ugdytinių grupė lankėsi Lenkijoje, Slovėnijoje, Vengrijoje.

2001 metais dalyvavome Tarptautiniame ypatingų teatrų festivalyje Maskvoje, kuriame tapome laureatais. Apie Lietuvą, Centro veiklą ir mūsų spektaklį „Svajonės“ (režisierius Kastytis Brazauskas) kalbėjau Rusijos RTR laidoje.

2003 m. Telšių rajono vaikų su negale centro auklėtiniai su spektakliu „Svajonės“ dalyvavo Tarptautiniame neįgalųjų teatro festivalyje „Saulėtoji banga“. Buvome pripažinti laureatais. Surengtoje konferencijoje apie neįgalųjų integraciją į visuomenę skaičiau pranešimą ir daviau interviu televizijos kanalui „TONUS“.

2006 metais Ernsto ir Marianės Hesslingų kvietimu Centro folklorinis ansamblis (vadovė E. Rudnickienė) kartu su folkloriniu ansambliu „Rataa“ dalyvavo Vokietijoje, Gronau-Epe miesto šventiniuose renginiuose.

Nuo įsikūrimo Telšių rajono vaikų su negale centras aktyviai padėjo patarimais ir sukaupia patirtimi besikuriančioms analogiškomis įstaigoms Lietuvoje. Mes aktyviai bendradarbiaujame su analogiškomis įstaigomis, Šiaulių universitetu, bendrojo lavinimo mokyklomis, socialiniais partneriais. Nuo 2006 metų Telšių rajono vaikų su negale centras, dirbantis su nacionaliniais ir tarptautiniais partneriais pagal naujausias socialinių paslaugų technologijas, turi teisę vadintis „Informacijos kaupimo ir sklaidos centru“. Lietuvoje tik 16 įstaigų turi tokią teisę. Šiuo metu deriname sutartį su Vokietijos Berlyno miesto „Kastanienhof“ specialiąja mokykla. Šios mokyklos vadovai jau keletą kartų lankėsi Centre, domėjosi mūsų vykdoma veikla, pasiektais rezultatais. Šį pavasarį ketiname pasirašyti partnerystės sutartį.

Centro kolektyvas dirba darniai ir nuosekliai. Šalia nelengvo kasdienio darbo randame laiko ir mėgstame keliauti po rajoną, respubliką ir už jos ribų. Neformalus bendravimas suteikia jėgų kasdienybei. Mūsų visų vienas siekis – maksimaliai padėti neįgaliesiems vaikams ugdymo, gydymo, globos srityse. Į šio darbo tęstinumą stengiamės įtraukti ir tėvelius, nes tik bendromis pastangomis pasiekiami pozityvūs rezultatai. Keičiasi darbuotojai. Vaikai irgi išauga. Vieni gavę pagalbą, susistiprinę sveikatą išeina (integruojasi) į kitas mokyklas, kiti lieka Centre „amžiniais“ vaikais. Nuo Centro įsikūrimo mirė 16 ugdytinių ir 2 darbuotojai.

2007 metais Centre įkurtas Socialinis skyrius, kurį lanko „priaugę“ (per 21 metų) ugdytiniai. Stipresni vyresnio amžiaus jaunuoliai išvyko į Telšių specialiąją mokyklą.

Esamus rezultatus pasiekėme tvirtu nusiteikimu dirbti, savitarpio supratimu, susiklausymu, nuosekliai geradarių bei valdžios pagalba. Buvo visko, bet laikas ištirpdo „ledus“. Kiekvienas jubiliejus pamatuoja nuveiktus darbus ir duoda naujus įpareigojimus ateičiai. Tikiu Centro darbuotojais, vaikais, tėvais ir visų kitų supratimu bei pagalba, nes tik visi kartu galime padėti šalia esantiems – „kitokiems“.

Telšių rajono vaikų su negale centro direktorė Stasė Giedrienė

Iš Centro istorijos...

(1994 - 2009)

Centro steigėjai

Likimas lėmė auginti sūnų su negale. Bendri rūpesčiai suvedė su Birutės ir Antano Gedgaudų šeima, kuri 1989 metais subūrė dalį šeimų, auginančių vaikus su negale. 1990-02-28 buvo įregistruoti „Šeimų, auginančių vaikus invalidus, bendrijos „Viltis“ Telšių skyriaus nuostatai. Tapau Bendrijos tarybos nare, po metų – pirmininke. Nuo 1993-ųjų – respublikinės „Vilties“ tarybos nare, joje tebesu ir dabar. „Vilties“ tikslas – suburti rajone gyvenančias šeimas, kurios augina vaikus invalidus, ir padėti šių šeimų vaikams užimti deramą vietą visuomenėje, spręsti minėtų vaikų gydymo, priežiūros, mokymo, lavinimo, poilsio ir sporto klausimus. Atgimimo laikotarpiu tėvai ypač stengėsi atkreipti visuomenės ir valdininkų dėmesį į vaikų su negale problemas, nes neįgalūs vaikai (iki Atgimimo) buvo tik tėvų rūpestis. Visuomenė ne visada šias šeimas palankiai vertino.

Kartu su demokratija į Lietuvą plūstelėjo informacija apie žmonių su negale gyvenimą. Suvokėme, kad neįgalius vaikus reikia ugdyti ir ruošti gyvenimui, būtina steigti įstaigą. Iš kilo klausimai: kiek vaikų mūsų rajone, kokią pagalbą gauna šeimos, koks darželis galėtų suteikti patalpas, kiek reikės darbuotojų, kokia turėtų būti jų kvalifikacija, kas pritars, jog įstaigą reikia steigti, kas priešinsis pertvarkai, kur bus galima ieškoti paramos? Svarbiausia, kaip įrodyti, kad tokia įstaiga reikalinga? Aš ir Birutė Gedgaudienė „mynėme“ takus ir 1991 m. lopšelyje-darželyje „Vaivorykštė“, esančioje toliau nuo miesto, buvo atidaryta (išbandyti) pirmoji grupė neįgaliesiems. Ją sudarė 10 vaikų. Iš kilo transporto problema. Tuomet daug padėjo JE vyskupas Jonas Kauneckas, kuris supažindino su vokiečiais iš Diuseldorfo („Mannerforum“ organizacija). Tai padėjo išspręsti vaikų pavėžėjimą į l/d „Vaivorykštę“. Vokiečiai padovanojo autobusiuką „Mercedes-Benz 207D“, tačiau neturėjome nei kuro, nei vairuotojo, nei garažo! Geri žmonės įpildavo kuro, autobusiukas važiavo, aš vairavau, B.Gedgaudienė lydėjo vaikus po miestą ir kaimus.

Neįgalių vaikų skaičius išaugo. Prasidėjo darželių „tuštėjimo“ metas. 1994-aisiais sausio 14 dieną buvo įsteigtas Telšių rajono Vaikų su negale centras. Man teko direktorės pareigos, B.Gedgaudienei teko medicinos sesers pareigos. Šis centras – 4-oji tokio tipo įstaiga Lietuvoje. Buvo sunkoka organizuoti darbą, vykdyti Centro veiklos plėtrą. Trukdė įstatymų stoka, valdininkų nenoras mus suprasti ir padėti. Darbuotojai perėjo dirbti iš l/d „Vaivorykštė“. Jiems reikėjo persikvalifikuoti darbui su specialiujų poreikių vaikais, atsirado naujų įpareigojimų, sunkumų, trūko specialistų. Vieni darbuotojai „neprilenkė širdies“ ir išėjo, kiti suprato ateities darbo specifinius uždavinius: žinių siekė seminaruose, konferencijose, studijavo.

Man teko stažuotis Vokietijoje, Danijoje, Švedijoje, Austrijoje. Iš ten sugrįždavau su naujomis idėjomis, kurias stengiausi įgyvendinti Centre. 2004 metais baigiau studijas Šiaulių universitete. Įgytas Edukologijos bakalauro kvalifikacinis laipsnis ir specialiojo pedagogo profesinė kvalifikacija. 2005 m. suteikta II vadybinė kvalifikacija. Darbuotojų tobulėjimas pozityviai įtakoją neįgaliųjų ugdymo rezultatams.

Norint teikti kokybiškas ugdymo, gydymo, globos paslaugas, reikalinga pritaikyta fizinė aplinka. Buvęs l/d pastatas nepritaikytas neįgaliesiems vaikams, todėl reikėjo daug pastangų net ir daliniams pokyčiams. Dalyvaujant įvairiuose projektuose, programose, padedant rėmėjams uždengtas I korpuso stogas, pastatytas priestatas, dviejų vartų garažas, apšiltintos pastato vakarų pusės sienos, pakeista 2/3 pastato langų, gauti 4 autobusiukai (2 nauji), įrengti kabinetai (masažo, ergoterapijos, fizioterapijos, logopedų), 1995 metais supirktą virtuvės įrangą, rekonstruotos administracijos patalpos, nupirkti nauji suolai ir kt. baldai, įrengtas 3-jų sustojimų liftas, įsigyta orgtechnika, kompensacinė technika, įrengtas šiuolaikiškas žaidimų kambarys, įsigyta daug metodinių priemonių ir kt. Visi paminėti darbai atlikti ne steigėjo lėšomis. Norint taupiau naudoti energetinius resursus, pastatui reikalingas kapitalinis remontas.

1994 metais Centre buvo įkurta kurčiųjų vaikų klasė, vėliau iš jos išaugo Telšių kurčiųjų mokykla.

1995 metais atidaryta labdaringa valgykla, kurioje pietaudavo apie 20 sunkiai gyvenančių žmonių. Valgykla veikė 4 metus. Vėliau šias paslaugas teikė CARITAS.

4 ikimokyklinę grupę „Drugele“ lanko 12 vaikų, kurių amžius – 3 - 4 metai. Grupėje 6 mergaitės ir 6 berniukai. Su vaikais dirbama pagal centro ikimokyklinio ugdymo programą. Ugdymas individualizuojamas pagal vaiko poreikius, gebėjimus. 4 vaikams sudarytos individualios ugdymo programos. Ugdymo tikslas – teikti kokybišką, atitinkantį vaiko poreikius ikimokyklinį ugdymą, padėti ikimokyklinio amžiaus vaikui tenkinti prigimtinius, kultūros, socialinius, pažintinius poreikius. Prioritetas teikiamas meninei saviraiškai. Grupėje šiais mokslo metais vykdome ekologinį projektą „Žemei reikia draugų“.

Grupėje dirba: Zita Balnytė – auklėtoja, vyresniosios auklėtojos kvalifikacinė kategorija

Daiva Žindžiuvienė – auklėtoja, vyresniosios auklėtojos kvalifikacinė kategorija

Laimutė Urnikaitienė – auklėtojų padėjėja

„Žirniukų“ grupė

Ikimokyklinę grupę „Žirniukai“ lanko septyni specialiujų poreikių ugdytiniai. Grupėje dvi mergaitės: Gabija ir Roberta, bei penki berniukai: Lukas, Aronas, Benediktas, Justas ir Matas. Lukas į centrą atvyksta iš kaimo, todėl visą savaitę miega naktinėja grupėje. Grupėje dirba dvi auklėtojos Dania Kontrimienė, Jūratė Kazalupskienė ir padėjėja Danguolė Bugenienė. Dania ir Danguolė dirba nuo pat Centro įsteigimo dienos, o Jūratė daugiau nei 10 metų. Šiuos vaikučius ugdome jau trečius mokslo metus. Užsiauginome nuo mažumės, o šį pavasarį išleisime į priešmokyklinę grupę. Kiekvieną rudenį tikslingai stebime vaikus, o stebėjimo rezultatus panaudojame ruošiant ugdymo programas. Ugdymo programos tai komandinis darbas į kurį įtraukiame ir kitus specialistus: logopedę Mariją Spudienę ir kineziterapiautę Jovitą Kryžienę. Vaikams sudarome individualias programas pagal kompetencijas. Vyksta individualūs užsiėmimai ir užsiėmimai su keliais vaikais ar vaikų grupelėmis. Sukurtos tinkamos grupės erdvės atsižvelgiant į vaikų interesus, amžių bei specialius poreikius. Atskirose erdvėse parūpintos tinkamos žaidimo priemonės skatinančios vaikų gebėjimus. Skatiname vaikus patiems rasti, pasinaudoti ir padėti žaidimo priemonės į vietą, kad kiekviena veikla būtų užbaigta iki galo. Specialiujų poreikių vaikams reikia asmeninės erdvės ir ilgo laiko tarpo siekiant bent minimalių ugdymo rezultato. Sudarėme dienotvarkę, nes tik kasdienė veikla ir dienos ritmo pastovumas padeda įgyti socialinių gebėjimų ir įgūdžių. Mėgstamiausi vaikų užsiėmimai yra muzikinė veikla, kurią veda Asta Lukošienė. Grupėje vaikai pratinami bendrauti vieni su kitais, būti šalia vienas kito ir stengtis netrukdyti. Į grupės gyvenimą įtraukiami ir tėveliai. Bendraujame susirinkimų metu, rytais ar vakarais pasiimant vaikus. Luko globėja skambina telefonu ir domisi kaip jam sekasi, kaip miegojo ar valgė berniukas.

LAIKO JUOSTA...

...Mums visiems duota laiko atkarpa, kurią ir vadiname gyvenimu. Laikas vertingiausias žmogaus turtas, kūrybos ir darbo sąlyga. Senovės išminčius Seneka įspėjo, kad gyvenimą skaičiuotume ne laiko vienetais, o poelgiais. Tikras gyvenimas matuojamas meile artimui, idealui, darbais, gerumu ir ištikimybe tiesai.

Viską skaičiuoti pradėdame nuo vieneto... Tai labai prasmingas skaičius. Kas brangiausia, žmogus turi po vieną: vieną Motiną, vieną Tėvynę, vieną Meilę, vieną

Gyvenimą. O kiek daug turtų talpina žmogaus širdis - drąsą, ryžtą, valią, pasiaukojimą, atlaidumą, gailestį, kantrybę, gerumą ir visa vainikuojančią viltį. Vilties įkvėpėjas, dalintojas ir išpildytojas - Laikas, kuris jau 15 metų saugojo ir kaupė šiuos turtus mūsų namuose, kur darbas - Meilė, tapusi regima, kur žmonės tikintys į dosnią gyvenimo širdį ir kurių skrynia niekada neištuštėja. Drauge prisiminkime keletą svarbiausių mūsų Centro gyvenimo įvykių.

1994 m.
VAIKŲ SU NEGALE CENTRO
ĮKŪRIMAS

1995 m.
STAŽUOTĖ VOKIETIJOJE SU NUOLATINIAIS
CENTRO RĖMĖJAIS DIUSELDORFŲ "MANNERFORUM"

1996 m.
KURČIŲ KLASĖ

1997 m.
KIEMELIO ATIDARYMAS

1998 m.
SVEČIUOSE ISPANAI

1999 m.
ŠEIMOS PARAMOS CENTRO
ATIDARYMAS

2000 m.
SUTARTIES SU ŠIAULIŲ
UNIVERSITETU SUDARYMAS

2001 m.
KELIŲ Į MASKVĄ
(NEĮGALIJŲ TEATRŲ FESTIVALIS)

2002 m.
ŽVEJYBA
(TRADICINIS KASMETINIS RENGINYS)

2003 m.
VAIKŲ KELIŲ Į KIJEVĄ
(NEĮGALIJŲ TEATRŲ FESTIVALIS)

2004 m.
G. VAGNORIAUS
APSILANKYMAS

2005 m.
NETRADICINĖ EGLUTĖ

2006 m.
ŽMONIŲ SU NEGALE DIENOS MINĖJIMAS
KULTŪROS RŪMUOSE TELSIŲ
ŽEMAITĖS DRAMOS TEATRE

2007 m.
J. V. PALECKIO
APSILANKYMAS

2008 m.
SOCIALINĖS GLOBOS
SKYRIAUS ATIDARYMAS